

УДК 78.1;78.02

DOI <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2023-50-06>

МУЗИЧНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ МУЗИЧНОГО ЛАНДШАФТУ КРАЇНИ

Зоряна Ластовецька-Соланська – кандидат мистецтвознавства, доцент, професор кафедри історії музики, Львівська національна музична академія імені М.В. Лисенка
<https://orcid.org/0000-0002-6606-9831>
ResearcherID Web of Science: HTP-8331-2023

У статті проаналізовано поняття музичного ландшафту та музичної інфраструктури в аспекті їхньої кореляції та взаємозв'язку. Акцентовано, що їх можна розглядати на рівні макро- та мікромасштабу, на прикладі як країни в цілому, так і її регіонів чи окремих осередків. Відзначено, що у аналізованій проблемі актуальності набувають музичні потреби та музичні інтереси соціуму, зацікавлення «мистецтвом звуків» різних верств суспільства, що своєрідно віддзеркалює загальні соціокультурні тенденції та свідчить про рівень духовно-мистецьких запитів реципієнтів. Поняття музичного ландшафту, апліковане на категорію музичної інфраструктури, відображає як культурно-історичні параметри, так і інтенсивність музичної творчості, рівень музичної освіти, тенденції розвитку композиторських шкіл, специфіку виконавської інтерпретації, особливості слухачького сприйняття та ін. Музичну інфраструктуру можна розглядати крізь призму втілення культурних ціннісних орієнтацій суспільства. Відзначено, що в сьогоденні спостерігаються як відцентрові, так і доцентрові тенденції музичного буття країни, пов'язані з еміграцією музикантів, чи зміною їх місця проживання всередині країни; зростанням ролі громадянської та професійної позиції митців, виражених в появі великої кількості творів, часто патріотичного чи сакрального змісту; активним концертним та фестивально-конкурсним рухом, значною кількістю благочинних заходів; зростанням інтересу до національного музичного продукту як у середині країни, так і за кордоном; посиленням зацікавлення до творчого доробку представників української композиторської школи минулого і сучасності, до виконавської інтерпретації національних музичних артефактів; покладенням на музичну творчість різних соціокультурних функцій, серед яких пріоритет отримали громадянсько-патріотична, виховна, репрезентативна та терапевтична; чутливим слухачьким сприйняттям навколишньої музичної дійсності, сповненої закличком до боротьби, молитовним стишенням, скорботним оплакуванням новітніх Героїв та надією на перемогу. Констатується поєднання у музичній освіті офлайн та онлайн форм навчання, з всезростаючою діджиталізацією едукативних процесів та їх наближенням до світових освітніх стандартів.

Ключові слова: музичний ландшафт, музична інфраструктура, соціокультурні запити, культурно-історичні параметри, музичне буття, музичні інтереси, музична освіта, музична творчість, композиторська школа, виконавська інтерпретація, слухачьке сприйняття.

Вступ. Музичний ландшафт є дуже багатограним та багатоаспектним поняттям. Його можна розглядати як на рівні країни, так і її регіонів, окремих осередків чи територіальних одиниць. Показово, що поняття музичного ландшафту корелює з категорією музичної інфраструктури, з її складним комплексом елементів, які відображають різні рівні музичного буття та сприйняття. Ці два поняття своєрідно відображають продуктивний, репродуктивний та перцептивний пласти музичного життя країни в цілому та її окремих регіонів.

Мета статті – дослідити музичну інфраструктуру країни як віддзеркалення її актуального музичного ландшафту.

Матеріали та методи. У розвідці орієнтовано на комплекс методів та методологічних підходів, серед яких визначальна роль належить теоретично-аналітичному, музикознавчому, історичному, індуктивному, дедуктивному, системному, методу синтезу та узагальнення.

Серед останніх публікацій, прямо чи опосередковано дотичних до аналізованої проблеми, варто виділити дисертаційне дослідження британської науковиці Джоанни Беррі (*Joanna Berry*) [14] та праці сучасних українських дослідників Любові Кияновської [5; 6], Юрія Чекана [12], Лідії Мельник [6], Богдана Сюті [11], Олександри Самойленко, Олександра Козаренка, Сергія Шипа, Зоряни Ластовецької-Соланської [7; 8], Ярослави Верменич [2; 3], Олександра Яковлева [13], Михайла Романишина [9], Габрієли Асталош [1] та ін. Водночас, багато аспектів проблеми музичної інфраструктури досі не отримали належної дослідницької уваги та залишаються на маргінесі сучасної наукової думки.

Щодо вивчення регіонально-етнічної культурної специфіки, то цим питанням займається чимало дослідників, у когорті яких – Олена Кавунник [4], Юлія Сугрובה [10], Майя Ржевська, Ірина Бермес, Тетяна Мартинюк, Оксана Король, Леся Микуланинець, Володимир Личко-

вах, Юлія Норманська, Марія Слабченко, Галина Борейко, Тетяна Смирнова та ін.

Результати. У сучасному музикознавчому дискурсі все частіше зустрічаються доволі оригінальні визначення у лоні понятійно-категоріального апарату, які часто межують з суміжними науками та характеризуються міждисциплінарними підходами. Деякою мірою означену тенденцію можна пояснити новими явищами у навколишній соціокультурній дійсності, які задля опису чи характеристики вимагають сучасних тлумачень та дефініцій, часто запозичених з інших галузей знань чи іноземних мов. З огляду на це все частіше виникає потреба не лише введення, а й активного вжитку у науковому дискурсі поняття музичної інфраструктури (чи інфраструктури музичного життя), яке ефективно можна застосувати як на різних рівнях дослідження музичного буття, так і у контексті рецепції чи промоції творчого доробку окремого мистця.

У зв'язку з означеною проблемою, професор Юрій Чекан слушно зауважив: «Окрім конфігурацій музичної сфери, орієнтованих на духовну складову художньої культури (конкретні артефакти, типи і види музики, творчі преференції й цілепокладання), в останні роки картина збагатилась додатковими вимірами, орієнтованими також на матеріальну складову музичної культури – насамперед, на інфраструктуру музичного життя і зумовлені нею комунікативні канали...» [12, с. 87].

Крім музичної інфраструктури, не поодиноким у працях сучасних вчених можна зустріти поняття звукового ландшафту. Натомість у пропонуваній розвідці використовується поняття музичного ландшафту, позаяк, на думку авторки статті, воно є більш об'ємним та описує ширший спектр явищ музичного буття країни, не фокусуючись винятково на звукових матеріях дійсності, яка «звучить» в сучасному часопросторі.

Варто підкреслити, що ці два поняття не лише пов'язані між собою, а й мають спільне підґрунтя, яке корениться у соціокультурному бутті, тому у розвідці вони розглядаються у тісному причинно-наслідковому зв'язку з суспільними потребами у музичному мистецтві, з регіональною специфікою музичної рецепції та ін. У контексті статті слід підкреслити, що музичні зацікавлення соціуму безпосередньо пов'язані з наявною музичною інфраструктурою країни, вони впливають на її формування та трансформацію, на кількісне та якісне «наповнення» музичного ландшафту тощо.

При аналізі стану сучасної музичної культури Ю. Чекан радить відштовхуватись від чотирьох

груп «текстів різної природи», до яких цей авторитетний вчений відносить: 1) «неозору кількості» артефактів – це «музичні твори та їх конкретні виконання»; 2) «зафіксовані результати рецепції артефактів, зокрема критичні відгуки, епістолярні й мемуарні матеріали тощо»; 3) наукові дослідження, як узагальнення тих чи інших процесів музичної культури; 4) «документи, які свідчать про функціонування музичних інститутів» [12, с. 82].

До складових елементів музичної інфраструктури авторка статті відносить: заклади музичної освіти усіх рівнів, органі та концертні зали, філармонії, оперні театри, народні доми, будинки культури, видавництва нотної та спеціальної музичної літератури, нотні магазини, музичні спілки та дотичні організації, музичну пресу, музеї та бібліотеки, музичні фонди, музичні фестивалі та конкурси, студії та компанії звукозапису, радіостанції, телевізійні музичні канали, музичні Інтернет-ресурси тощо. Крім того, до музичної інфраструктури деякою мірою можна зарахувати й творчість у різних проявах – композиторську, виконавську, музикознавчу, музично-критичну та ін. Згідно з авторською дефініцією, музична інфраструктура – це та чи інша структура музичного життя соціуму, визначений тип організації музичної освіти та концертно-театрального життя суспільства, обумовлений «певними суспільними пріоритетами філософсько-естетичного виміру, який впливає на тип композиторської творчості й виконавства в рамках певного національного стилю» [7, с. 41–42].

Якщо музичну інфраструктуру вивчати крізь призму соціального аспекту, то можна зауважити, що на її складові прямо чи опосередковано впливають як фактори локального характеру (музичні традиції сім'ї, родини, церкви, спільноти тощо), так і домінуючі у певному середовищі напрямки поширення та сприйняття «музично-мистецького продукту». Вивчення музичних зацікавлень соціуму потрібне як для визначення прогностичних функцій соціокультурного розвитку країни, так і для спостереження над забезпеченням (задоволенням) музичних потреб, контент-аналізу «наповненості» музичного ландшафту ін.

Категорію музичної інфраструктури на тлі музичного ландшафту можна досліджувати як на рівні країни, так і в зрізі регіоналістики¹ – між-

¹ Термінологічний компендіум регіональної науки (*regional science*), окрім регіоналістики, включає поняття регіоніки, регіонозавства, регіонології (районології), районістики, теорії районування.

дисциплінарної науки, у фокусі вивчення якої знаходяться різноманітні процеси регіоналізації – культурної, політично-економічної, географічної тощо. У ХХІ ст. особливої актуальності в цій науці, – засновником якої вважається американський вчений Уолтер Айзерд (*Walter Isard*) (1919 – 2010), автор монографій «Метод регіонального аналізу» (*Methods of Regional Analysis*) (1960), «Вступ до регіональної науки» (*Introduction to Regional Science*) (1975) та багатьох інших, – набуло співвідношення локальних надбань різного штибу з процесами глобалізації, що трансформувалось у поняття «глокалізації» та «глоболокалізму», які використовуються для позначення синтезу локального та глобального.

Одним із провідних авторів концепції «глокалізації» (*glocalization*) вважається відомий британський соціолог Роланд Робертсон (*Roland Robertson*) (1938 – 2022). Крім нього, глокалізаційна проблематика опинилась в ареалі студій англійського соціолога, барона Ентоні Гідденса (*Anthony Giddens*) (*1938), польської дослідниці економічних теорій Малгожати Слодової-Хелпи (*Malgorzata Slodova-Helpa*) [15] та багатьох інших. Неологізм «глоболокалізм» (*local-global nexus*) з'явився під час XII Всесвітнього соціологічного конгресу, який відбувся у Мадриді у 1990 р. Його авторами стали чеський дослідник Зденек Млинар (*Zdeněk Mlynář*) (1930 – 1997) та соціолог Чарльз Алджер [3, с. 16].

Фактично, сучасний музичний ландшафт яскраво відображує ці два поняття, демонструючи цікаве поєднання питомих традицій, оригінальних музичних цінностей того чи іншого регіону та глобальних соціокультурних тенденцій, з їх прагненням до універсалізму та космополітизму. У розвідці, присвяченій соціокультурній парадигмі львівської композиторської школи, професор Любов Кияновська слушно зазначає: «Процеси глокалізації, які виявляються у природній адаптації світових тенденцій на власному питомих духовному ґрунті, як виявляється, мають дуже давню історію і були притаманними не лише добі постмодерну. Потреба у пізнанні нових горизонтів мистецького поступу, але не сліпе слідування йому, а переосмислення у опорі на національний архетип образу світу, до того ж – на своєрідні художні «маркери», що виділяють малу Батьківщину, виявляється в кінцевому результаті вельми тривкою традицією, яка єдина може забезпечити повноцінну комунікацію митця і тих, до кого він звертається» [5, с. 43].

Регіональний вимір поняття музичної інфраструктури корелюється з історичними та етногра-

фічними регіонами України (Галичина, Поділля, Буковина, Закарпаття, Слобожанщина, Волинь та ін.), назви декотрих з яких походять від назв областей. Позитивно, що в 2006 р. при Інституті історії України НАН України спеціально було відкрито Сектор (центр) теоретико-методологічних проблем історичної регіоналістики – міждисциплінарного наукового напрямку, який знаходиться на межі історичного, географічного, економічного та культурологічного знання. Його завідувачем стала доктор історичних наук, професор Ярослава Верменич (*1967). Дослідження історично-культурного дискурсу регіоналістики, до якої також дотичні поняття музичної інфраструктури та музичного ландшафту, й нині залишаються гостро актуальними. Я. Верменич у монографії слушно стверджує: «Основою хорологічного аналізу є розуміння національного простору як етносоціоприродного утворення, що виникає в процесі взаємодії людини та її культури з природою, а також під впливом певних зовнішніх чинників... Дослідження регіональної специфіки дає змогу підкріпити конкретно-історичним матеріалом ідею багатомірності історичного процесу, виявити причини і наслідки існуючого різноманіття культурних форм і поведінських реакцій» [3, с. 21–22].

Дослідник Олександр Яковлев у розвідці «Синергія культурного регіонального розвитку України» акцентує на синергетичній парадигмі у просторі культури, завдяки «інтеграції регіональних ідентичностей у єдиний синергетичний культурний континуум соборної України періоду державної незалежності» [13, с. 13] та підкреслює, що синергія української культури «розкривається з урахуванням діалектики регіональних хронотопів і загальних закономірностей виникнення, розвитку, трансформації окремих етнонаціональних спільнот, регіонів та їх полілогічним об'єднанням у цілісний культурний континуум України – національний образ соборної України у глобалізованому світі початку ХХІ століття» [13, с. 12]

Відповідно до цього можна й потрібно вивчати і регіональну специфіку музичного ландшафту на тлі Всеукраїнської культурної мапи, а музичну інфраструктуру того чи іншого регіону можна розглядати як одну з форм національно-культурної ідентичності країни. Відштовхуючись від наведеної вище цитати, можна стверджувати, що на формування музичної інфраструктури впливають різні чинники як на макро-, так і мікро- рівні, у тому числі історичні передумови, соціокультурні звичаї, ментальні архетипи, економічно-політичні показники, демографічні фактори,

етнографічні традиції, географічні та кліматичні особливості тощо.

Музична творчість художньо інтерпретує сенси та маркери соціокультурного буття на різних щаблях та в розмаїтих дискурсивних полях, створюючи підвалини для формування та розбудови музичної інфраструктури на тлі строкатої музично-ландшафтної мапи країни.

На основі аналізу низки творів сучасних українських композиторів (О. Мануляка, Я. Шлябанської, Т. Хорошун, О. Костюка та Л. Плавської), дослідник М. Романишин своєрідно пов'язав широко трансформоване поняття звукового ландшафту з поняттям звукової екології, яке починає нині «відігравати щораз більшу роль <...> задля зосередження мислення та сприяння досягненню стану психологічної рівноваги» [9, с. 41]. І справді, музичне мистецтво, як і всі інші види мистецтв, нині виступає тонким каталізатором духовно-образного відображення воєнного сьогодення, несе музично-терапевтичне навантаження, сприяє гармонізації психологічно-емоційного стану особистості. Очевидно, цей актуальний соціокультурний запит, пов'язаний із історичними параметрами, соціокультурною ситуацією та забезпеченням терапевтичної функції мистецтва, позначився і на музичному ландшафті країни та її музичній інфраструктурі.

Зокрема, нині простежуються як відцентрові, так і доцентрові тенденції музичного буття країни, пов'язані з:

- еміграцією великою кількістю музикантів, чи зміною їх місця проживання всередині країни;

- посиленням ролі громадянської та професійної позиції митців, у виразних в появі значної кількості творів, часто патріотичного чи сакрального змісту;

- активним концертним життям та фестивально-конкурсним рухом, значною кількістю благодійних заходів, задля збору коштів для потреб армії, відбудови зруйнованих навчальних інституцій, концертних установ тощо;

- зростанням інтересу до національного музичного продукту, причому як у середині країни, так і за кордоном, внаслідок чого спостерігається посилене зацікавлення як до творчого доробку представників української композиторської школи минулого і сучасності, так і до виконавської інтерпретації національних музичних артефактів;

- сублімацією у музичній освіті офлайн та онлайн форм навчання, з всезростаючою діджиталізацією едукативних процесів, їх реформуванням та наближенням до світових освітніх стандартів;

- покладенням на музичну творчість різних соціокультурних функцій, серед яких у пріоритеті стали громадянсько-патріотична, виховна, репрезентативна та терапевтична;

- чутливим слухацьким сприйняттям навколишньої музичної дійсності, сповненої закликом до боротьби, молитовним стишенням, скорботним оплакуванням новітніх Героїв та надією на перемогу. Відповідно, у музичному ландшафті країни нуртують інтонації пісні січових стрільців «Ой у лузі червона калина...», лемківської пісні «Пливе кача по Тисині», яка стала гімном-реквіємом за убієнними, духовного гімну «Боже великий, єдиний» («Молитви за Україну») та об'єднують мільйони українців по цілому світі слова нашого потужного національного гімну «Ще не вмерла України і слава, і воля». Так нині дзвінок «звучить голос» нашої країни у світі, колиски Героїв та прекрасних мужніх людей, які дарують універсуму свої духовні скарби у вигляді пісенної, хорової спадщини та ін.

Висновки. Отже, акцентуація поняття музичного ландшафту та вивчення функціонування музичної інфраструктури в сучасному українському суспільстві видається важливим і актуальним питанням в контексті загального соціокультурного розвитку країни. Взаємопов'язані поняття музичного ландшафту та музичної інфраструктури увиразнюють інтенсивність соціальної та культурно-мистецької взаємодії в координатах музичного буття країни, своєрідно відображають культурно-історичні параметри, інтенсивність музичної творчості, структуру та розгалуженість ланок музичної освіти, тенденції розвитку композиторських шкіл, прикмети виконавського дискурсу, особливості слухацького сприйняття та ін.

Наукова новизна статті полягає в тому, що у ній вперше поняття музичного ландшафту країни та музичної інфраструктури комплексно розглядаються в контексті кореляційного зв'язку як взаємопов'язані елементи музичного буття країни. **Практичне значення** розвідки пов'язане з можливістю застосування її результатів у навчальних курсах з музичної соціології, музичного менеджменту, інфраструктури музичного життя, семінарах з сучасної музики та ін.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні музичної інфраструктури сьогодення з позиції музичного маркетингу, у їх причинно-наслідковому та опосередкованому зв'язку. Крім того, видається потрібним виявлення та діагностування стану соціомузичної реальності, накреслення перспектив й прогнозування подаль-

шого соціокультурного розвитку, простеження динаміки музично-естетичних запитів слухачів в сучасному музичному ландшафті, у ширшому соціально-історичному та культурному контек-

стах задля кращого усвідомлення векторів розвитку музичної інфраструктури. Наукові пошуки у цьому руслі видаються перспективними та багатообіцяючими.

Література

1. Асталаш Г. Художня інтерпретація національної ідеї в професійній музичній творчості. *Вісник національної академії керівних кадрів керівних кадрів культури і мистецтв*. Київ, 2022. № 4(43). С. 73–78. DOI <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2022.269419> URL: <https://journals.uran.ua/visnyknakkkim/article/view/269419> (дата звернення: 07.11.2023).
2. Верменич Я. Глобалізація vs локалізація: діалектика взаємодії у сучасному світі. *Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки*. Вип. 30. 2021. С. 207–224. DOI: <https://doi.org/10.15407/mzu2021.30.207> URL: http://resource.history.org.ua/publ/Mzu_2021_30_12 (дата звернення: 17.10.2023).
3. Верменич Я. Теоретико-методологічні проблеми історичної регіоналістики в Україні / наук. ред. П.Т. Тронько. НАН України. Інститут історії України. Київ : Інститут історії України, 2003. 516 с.
4. Кавунник О. Етнорегіональні виміри сучасного українського музикознавства. *Культура і сучасність*. Київ : Міленіум, 2014. № 1. С. 114–118.
5. Кияновська Л. Соціокультурна парадигма львівської композиторської школи. *Українське музикознавство*. Київ : НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2019. Вип. 45. С. 31–48. DOI: <https://doi.org/10.31318/0130-5298.2019.0.45.189953> URL: <http://musicology.com.ua/article/view/189953> (дата звернення: 19.09.2023).
6. Кияновська Л., Мельник Л. Національні традиції музично-естетичного виховання в глобалізованому просторі сучасності. *Інтегральна система мистецької освіти: етнокультурний напрям розвитку здібностей творчої особистості. Колективна монографія*. Київ : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2021. С. 172–204.
7. Ластовецька-Соланська З. Інфраструктура сучасного музичного життя в регіональному вимірі. *Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка*. Вип. 48. Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 41–44. DOI <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2022-48.07>. URL: <http://journals.lnma.lviv.ua/index.php/naukovizbirky/article/view/232> (дата звернення: 07.09.2023).
8. Ластовецька-Соланська З. Формування сучасної музичної інфраструктури України. *Українська музика: науковий часопис*. Число 2 (32). Львів, 2019. С. 5–11. DOI: [10.33398/2224-0926-2019-32-2](https://doi.org/10.33398/2224-0926-2019-32-2) URL: <https://ukrmus.files.wordpress.com/2019/11/2019-2-n32-03.pdf>.
9. Романишин М. Звуковий ландшафт і ековідомість у сучасній українській електроакустичній музиці. *Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка*. Вип. 49. Видавничий дім «Гельветика», 2023. С. 41–44. DOI <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2023-49-06>. URL: <http://journals.lnma.lviv.ua/index.php/naukovizbirky/article/view/708> (дата звернення: 17.10.2023).
10. Сугрובה Ю.Ю. Культуротворчість у діалозі традицій і новацій сучасного поліетнічного суспільства України (кримський досвід) : монографія. Сімферополь : Видавничий центр КДМУ, 2012. 352 с.
11. Сюта Б. Жанри музичного і вербального мовлення в музичних творах (теоретичні аспекти, взаємодія, методи дослідження). *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Музичне мистецтво*. Том 2. № 1. Київ, 2019. С. 22–34. DOI <https://doi.org/10.31866/2616-7581.2.1.2019.171784>. URL: <http://musical-art.knuim.edu.ua/article/view/171784> (дата звернення: 09.09.2023).
12. Чекан Ю. Музична сфера сучасної культури: виміри та конфігурації. *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського*. Вип. 129. Київ, 2020. С. 81–91. DOI: <https://doi.org/10.31318/2522-4190.2020.129.219681>. URL: <http://naukvisnyknmau.com.ua/article/view/219681> (дата звернення: 15.10.2023).
13. Яковлев О. Синергія культурного регіонального розвитку України. *Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство*. 2015. Вип. 16. Ч. 1. С. 12–26. DOI: <https://doi.org/10.30970/vas.16.2015.3219> URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/artstudies/article/view/3219> (дата звернення: 21.09.2023).
14. Berry J. Welcome to the Machine? Changing Music Industry Value Frameworks and the Key Characteristics of New Music Industry Business Models : PhD Thesis / University of Newcastle upon Tyne. Newcastle upon Tyne, 2011. 313 p. URL: <https://theses.ncl.ac.uk/jspui/bitstream/10443/1169/1/Berry%2011.pdf> (дата звернення: 17.10.2023).
15. Słodowa-Hełpa M. Między globalizacją a globalizacją. *Studia Oeconomica Posnaniensia*. 2017. Vol. 5, № 5, pp. 7–22. DOI: [10.18559/SOEP.2017.5.1](https://doi.org/10.18559/SOEP.2017.5.1). URL: https://www.researchgate.net/publication/320448158_Miedzy_globalizacja_a_globalizacja (дата звернення: 07.07.2023).

References

1. Astalosh H. (2022). Khudozhnia interpretatsiia natsionalnoi idei v profesiinii muzychnii vorchosti [Artistic interpretation of the national idea in professional musical creativity]. *Visnyk natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kerivnykh kadrov kultury i mystetstv* [Bulletin of the National Academy of Managerial Personnel of Managerial Personnel of Culture and Arts], 4 (43), pp. 73–78. DOI <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2022.269419> URL: <https://journals.uran.ua/visnyknakkkim/article/view/269419> [in Ukrainian].
2. Vermenych Ya. (2021). Hlobalizatsiia vs lokalizatsiia: dialektyka vzaemodii u suchasnomu sviti [Globalization vs localization: the dialectic of interaction in the modern world]. *Mizhnarodni zviazky Ukrainy: naukovy*

- poshuky i znakhidky [International relations of Ukraine: scientific research and findings], 30, pp. 207–224. DOI: <https://doi.org/10.15407/mzu2021.30.207> URL: http://resource.history.org.ua/publ/Mzu_2021_30_12 [in Ukrainian].
3. Vermenych Ya. (2003). Teoretyko-metodolohichni problemy istorychnoi rehionalistyky v Ukraini [Theoretical and methodological problems of historical regionalism in Ukraine] / nauk. red. P. T. Tronko. NAN Ukrainy. Instytut istorii Ukrainy, Kyiv: Instytut istorii Ukrainy, 516 p. [in Ukrainian].
 4. Kavunnyk O. (2014). Etnorehionalni vymiry suchasnoho ukrainskoho muzykoznavstva [Ethno-regional dimensions of modern Ukrainian musicology]. *Kultura i suchasnist* [Culture and modernity]. Kyiv: Milenium, 1, pp. 114–118. [in Ukrainian].
 5. Kyianovska L. (2019). Sotsiokulturna paradyhma lvivskoi kompozytorskoi shkoly [Sociocultural paradigm of the Lviv School of composers]. *Ukrainske muzykoznavstvo* [Ukrainian musicology]. Kyiv: NMAU im. P.I. Chaikovskoho, 45, pp. 31–48. DOI: <https://doi.org/10.31318/0130-5298.2019.0.45.189953> URL: <http://musicology.com.ua/article/view/189953> [in Ukrainian].
 6. Kyianovska L., Melnyk L. (2021). Natsionalni tradytsii muzychno-estetychnoho vykhovannia v hlobalizovanomu prostori suchasnosti [National traditions of musical and aesthetic education in the globalized space of modernity]. *Intehralna systema mystetskoi osvity: etnokulturnyi napriam rozvytku zdibnostei tvorchoi osobystosti. Kolektyvna monohrafiia* [Integral system of art education: ethno-cultural direction of development of abilities of a creative personality. Collective monograph]. Kyiv: Vyd-vo NPU imeni M.P. Drahomanova, pp. 172–204. [in Ukrainian].
 7. Lastovetska-Solanska Z. (2022). Infrastruktura suchasnoho muzychnoho zhyttia v rehionalnomu vymiri [The infrastructure of modern musical life in the regional dimension]. *Naukovi zbirky Lvivskoi natsionalnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka* [Scientific collections of the Lviv National Academy of Music named after M. V. Lysenko]. *Vydavnychiy dim «Helvetyka»*, 48, pp. 41–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2022-48.07> URL: <http://journals.lnma.lviv.ua/index.php/naukovizbirky/article/view/232> [in Ukrainian].
 8. Lastovetska-Solanska Z. (2019). Formuvannia suchasnoi muzychnoi infrastruktury Ukrainy [Formation of modern musical infrastructure of Ukraine]. *Ukrainska muzyka: naukovyi chasopys* [Ukrainian music: scientific journal], 2 (32), Lviv, pp. 5–11. DOI: 10.33398/2224-0926-2019-32-2 URL: <https://ukrmus.files.wordpress.com/2019/11/2019-2-n32-03.pdf> [in Ukrainian].
 9. Romanyshyn M. (2023). Zvukovyi landshaft i ekosvidomist u suchasni ukrainskii elektroakustychnii muzytsi [Sound landscape and eco-consciousness in modern Ukrainian electroacoustic music]. *Naukovi zbirky Lvivskoi natsionalnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka* [Scientific collections of the Lviv National Academy of Music named after M. V. Lysenko]. *Vydavnychiy dim «Helvetyka»*, 49, pp. 41–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2023-49-06> URL: <http://journals.lnma.lviv.ua/index.php/naukovizbirky/article/view/708> [in Ukrainian].
 10. Suhrobova Yu. (2012). Kulturotvorchist u dialozi tradytsii i novatsii suchasnoho polietnichnoho suspilstva Ukrainy (krymskyi dosvid): monohrafiia [Cultural creativity in the dialogue of traditions and innovations of modern multi-ethnic society of Ukraine (Crimean experience): monograph]. Simferopol: Vydavnychiy tsentr KDMU, 352 p. [in Ukrainian].
 11. Siuta B. (2019). Zhanry muzychnoho i verbalnoho movlennia v muzychnykh tvorakh (teoretychni aspekty, vzaiemodiia, metodyky doslidzhennia) [Genres of musical and verbal speech in musical works (theoretical aspects, interaction, research methods)]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Serii: Muzychne mystetstvo* [Bulletin of the Kyiv National University of Culture and Arts. Series: Musical art], 2 (1), pp. 22–34. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-7581.2.1.2019.171784> URL: <http://musical-art.knukim.edu.ua/article/view/171784> [in Ukrainian].
 12. Chekan Yu. (2020). Muzychna sfera suchasnoi kultury: vymiry ta konfigurationsii [The musical sphere of modern culture: dimensions and configurations]. *Naukovyi visnyk NMAU im. P. I. Chaikovskoho* [Scientific Herald of Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine], Kyiv, 129, pp. 81–91. DOI: <https://doi.org/10.31318/2522-4190.2020.129.219681> URL: <http://naukvisnyknmau.com.ua/article/view/219681> [in Ukrainian].
 13. Iakovlev O. (2015). Synerhiia kulturnoho rehionalnoho rozvytku Ukrainy [Cultural synergy of regional development of Ukraine]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii: mystetstvoznavstvo* [Bulletin of the Lviv University. Series Art Studies], 16 (1), pp. 12–26. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vas.16.2015.3219> URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/artstudies/article/view/3219> [in Ukrainian].
 14. Berry J. (2011). Welcome to the Machine? Changing Music Industry Value Frameworks and the Key Characteristics of New Music Industry Business Models: PhD Thesis / University of Newcastle upon Tyne. Newcastle upon Tyne, 313 p. URL: <https://theses.ncl.ac.uk/jspui/bitstream/10443/1169/1/Berry%2011.pdf> [in English].
 15. Słodowa-Hełpa M. (2017). Między globalizacją a globalizacją. *Studia Oeconomica Posnaniensia*, 5 (5), 7–22. DOI: 10.18559/SOEP.2017.5.1 URL: https://www.researchgate.net/publication/320448158_Miedzy_globalizacja_a_globalizacja [in Polish].

Zoryana Lastovetska-Solanska – Candidate of Art History, Associate Professor, Professor at the Department of Music History, Lviv National Academy of Music named after M.V. Lysenko

Musical infrastructure as a reflection of the musical landscape of the country

The aim of the article is to analyze the concepts of musical landscape and musical infrastructure in aspect of their correlation and connection. It is emphasized that they can be considered at the macro- and micro-scale level, using the example of both the country as a whole, and its regions or individual cities. It was noted that in the analyzed problem, the musical needs and musical interests of society, in various layers of society, which reflect the general socio-cultural

trends and represent the level of spiritual and artistic requests of the recipients, become especially relevant. The concept of musical landscape, applied to the category of musical infrastructure, reflects both cultural and historical parameters, as well as the intensity of musical creativity, the level of musical education, the development trends of composer schools, the specifics of performing interpretation, the peculiarities of listening perception, etc. The musical infrastructure can be considered through the prism of the embodiment of cultural value orientations of society. It was noted that both centrifugal and centripetal trends in the musical life of the country are observed today, connected with the emigration of musicians or the change of their place of residence within the country; the growing role of the civil and professional position of artists, expressed in the appearance of a large number of works, often of patriotic or sacred content; an active concert and festival-competition movement, a significant number of charity events; growing interest in the national musical product both in the middle of the country and abroad; increased interest in the creative output of representatives of the Ukrainian composer school of the past and present, in the performing interpretation of national musical artifacts; placing various socio-cultural functions on musical creativity, among which priority was given to civic-patriotic, educational, representative and therapeutic; a sensitive listening perception of the surrounding musical reality, filled with a call to fight, prayer silence, mournful mourning of the newest Heroes and hope for victory. A combination of offline and online forms of learning in music education, with active digitization of educational processes and their approximation to world educational standards is noted.

Key words: *musical landscape, musical infrastructure, socio-cultural inquiries, cultural-historical parameters, musical being, musical interests, musical education, musical creativity, composer's school, performance interpretation, listening perception.*